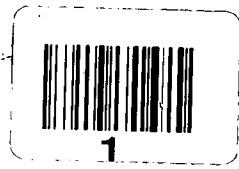

I

רשומות

קובץ התקנות

5 בספטמבר 1956

632

כ"ט באלול תשט"ז

עמוד	
1186	תקנות העבריינים הצעירים (תיקון), תשט"ז—1956.
1187	תקנות העונשין (דרכי ענישה) (מאסר על תנאי) (תיקון), תשט"ז—1956
1187	תקנות העברת מקרקעין (אגרות) (תיקון), תשט"ז—1956.
1189	תקנות הנמלים (רשיונות כניסה לנמל), תשט"ז—1956
1190	תקנות כלי היריה (אגרות רשיון), תשט"ז—1956.
1192	צו מכירת משקאות משכרים (אגרות), תשט"ז—1956
מדור לשלטון מקומי	
1193	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 7), תשט"ז—1956
1193	חוק עזר לגלבוץ (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956
1195	חוק עזר לגליל התחתון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשט"ז—1956
1196	חוק עזר להדר רמתיים (העמדת רכב וחנייתו), תשט"ז—1956
1199	חוק עזר לנחל שורק (מס עסקים מקומי) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956
1200	חוק עזר לראש העין (אגרת תעודת אישור), תשט"ז—1956

פקודת העבריינים הצעירים, 1937

תקנות בדבר צו חסות למעון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 23 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937¹ (להלן — הפקודה),
וסעיף 10 (א) לפקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות העבריינים הצעירים, 1938³, אחרי הטופס מס' 7 יווסף טופס זה:

תיקון ההוספה

„טופס מס' 8

מדינת ישראל

בית משפט השלום לנוער.....

צו חסות במעון

תקנות חסות הנוער (מעונות), תשט"ו—1955

תיק מס'.....

היועץ המשפטי

נגד

.....
(השם) (שם האב) (שם המשפחה)

אל הממונה על המעונות ואל השוטרים.

.....
(השם) (שם האב) (שם המשפחה)

יצא היום חייב להימצא במעון תקופה של.....

לפיכך אני מצווה להביא את החוסה האמור למעון שיועיד הממונה על המעונות
ולמסור אותו שם עם הצו או פסק הדין כאמור בסעיף 20 לפקודה לידי מנהל המעון, המצווה
בוזה לקבל את החוסה להשגחתו במעון כל הזמן הנקוב לעיל.

ניתן היום,

.....
שופט שלום

העתק: לממונה על המעונות

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העבריינים הצעירים (תיקון), תשט"ו—1956”.

השם

פנחס רוזן

י"ב באלול תשט"ז (19 באוגוסט 1956)

שר המשפטים

(חם 75004)

¹ ע"ר 1037, חוס' 1 מס' 087, עמ' 121.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 7, עמ' 17.

³ ע"ר 1038, חוס' 2 מס' 517, עמ' 1033.

חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד—1954

תקנות בדבר מאסר על תנאי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 44 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד—1954, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

הוספת תקנה 4א

1. אחרי תקנה 4 לתקנות העונשין (דרכי ענישה) (מאסר על תנאי), תשט"ז—1955,² תיווסף תקנה זו:

4א. בית המשפט רשאי לצוות, כי בחישוב תקופת המאסר לביצוע פסק דין שלפיו הוטל על נאשם מאסר על תנאי כאמור בסעיף 18 לחוק, תובא בחשבון התקופה, כולה או מקצתה, שהנאשם היה במאסר לריצוי גזר דין אחר שניתן לאחר הפרת התנאי.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות העונשין (דרכי ענישה) (מאסר על תנאי) (תיקון), תשט"ז—1956".

פ נ ח ס ר ו ז נ
שר המשפטים

כ' באלול תשט"ז (27 באוגוסט 1956)
(חמ 70404)

¹ ס"ח 166, תשי"ד, עמ' 234.
² ק"ח 553, תשט"ו, עמ' 19.

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר אגרות בעד רישום עסקאות במקרקעין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 6

1. במקום תקנה 6 לתקנות העברת מקרקעין (אגרות), תשט"ז—1956,³ (להלן — התקנות העיקריות), תבוא תקנה זו:

6. ההסדרות הציגונית העולמית — הסוכנות היהודית לארץ ישראל, הקרן הקימת לישראל וקרן היסוד — המגבית המאוחדת לישראל יהיו פטורות מכל אגרה לפי תקנות אלה.

מוסדות
לאומיים

תיקון תקנה 8

2. בתקנה 8 (ב) לתקנות העיקריות, אחרי "מדע או צדקה" ייוסף "או שעיקר עיסוקו הוא הגשת טיפול רפואי לחבריו".

תיקון תקנה 10

3. הנאמר בתקנה 10 לתקנות העיקריות יסומן כתקנת משנה (א) ואחריה תיווסף תקנת משנה זו:

"(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע תנאי לפטור לפי תקנה 8 או 9 ואת התקופה למילוי התנאי; לא מילא מקבל הפטור אחרי התנאי תוך התקופה שקבע שר המשפטים, יגבה המנהל את האגרה, או את ההפרש שבין האגרה ששולמה לבין האגרה שהיתה משתלמת אלמלא הפטור."

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 581, תשט"ו, עמ' 472.

4. אחרי תקנה 10 לתקנות העיקריות יווספו תקנות אלה :

10א. (א) מקרקעין שקמו לקנין רשות הפיתוח לפי סעיף 2 לחוק רכישת מקרקעים (אישור פעולות ופיצויים), תשי"ג—1953⁴ (בתקנה זו — חוק הרכישה), ולאחר מכן העבירה רשות הפיתוח אותם מקרקעין לבצל הנכס הנרכש כמשמעותו בחוק הרכישה, יהא רישום המקרקעין על שם בעל הנכס הנרכש פטור מכל אגרה.

(ב) רישום בעלות במקרקעין או החכרתם על שם אדם בתורת פיצוי על מקרקעין אחרים שנרכשו ממנו רכישת חובה בתוקף חוק על ידי המדינה או על ידי גוף אחר — פטור מכל אגרה.

(ג) הוקנו מקרקעין בתוקף חוק למי שנקבע באותו חוק ולאחר מכן נרשמו המקרקעין או תמורתם בבעלותו של מי שהיה בעלם אלמלא ההקנייה, יהא רישום המקרקעין כאמור או תמורתם פטור מכל אגרה.

10ב. נרשמה העברת מקרקעין בדרך של מכר, חילופין, מתנה, ירושה או חלוקה, והוכח להנחת דעתו של המנהל כי לא היתה אפשרות לרשום את העסקה לפני כן בגלל העדר פנקסי הקרקעות, רשאין הוא להורות שהאגרה תחושב לפי שוויים של המקרקעין ביום חתימת ההסכם או ביום מתן צו הירושה, הכל לפי הענין, ובלבד שהבקשה לרישום הוגשה תוך שלושה חדשים מיום תחילתה של תקנה זו, או מיום הסרת המניעה, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

כביעה שווי
סיוחרת

5. בתקנה 17 לתקנות העיקריות, אחרי "(להלן — התקנות הפוקעות)" יוסף "וכן התקנות 2 ו'3 (1) (2) לתקנות העברת קרקעות"⁵.

תיקון תקנה 17

6. בתוספת לתקנות העיקריות —

תיקון התוספת

✓ (1) בסעיף 3 (ט), בסופו, יוסף "שר המשפטים רשאי להורות על תשלום אגרה כאמור גם בעד העברת חכירה לשם ייסוד משק חקלאי או קיומו, אם נוכח שבנסיונות המקרה מן הצדק להורות כן";

✓ (2) בסעיף 4 —

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :

"(א) 1% מסכום ההלוואה, ובלבד שהאגרה לא תפחת מהסכומים הבאים :

אם סכום ההלוואה אינו עולה על 500 לירות 5 לירות
בכל מקרה אחר 10 לירות";

(ב) במקום סעיף קטן (ד) יבוא סעיף קטן זה :

"(ד) רישום שעבוד שלפיו משמשים המקרקעין ערובה בנוסף למקרקעין אחרים שמושכנו לפני כן, במקום אותם מקרקעין אחרים—
אם סכום ההלוואה אינו עולה על 500 לירות 5 לירות
בכל מקרה אחר 10 לירות";

✓ (3) בסעיף 6, בסעיפים קטנים (ב) ו' (ג) יימחקו המלים "לכל יורש" בכל מקום שבו הן מצויות ;

✓ (4) בסעיף 11, בסופו, יוסף "ואולם רשות מקומית תהא פטורה מאגרה בעד עיון ביחס לכל נכס הנמצא באזור שיפוטה";

⁴ ס"ח 122, תשי"ג, עמ' 58.
⁵ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1844.

- (5) בסעיף 13, אחרי "5. לירות" יוסף "לגבי כל תיק שבו מבוצע השירות או השירותים";
(6) בסעיף 17 (ב), במקום "או חכירה" יבוא "חכירה או העברת חכירה".

7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות העברת מקרקעין (אגרות) (תיקון), תשט"ז—1956".

השם

פ נ ת ס ר ו ז נ
שר המשפטים

י"ז באלול תשט"ז (24 באוגוסט 1956)

(חמ 70140)

פקודת הנמלים

תקנות בענין רשיונות כניסה לנמל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. לא ייכנס אדם לתחום אזור נמל, אלא על פי רשיון כניסה מאת מנהל הנמל (להלן — רשיון כניסה) או על פי רשיון עיסוק כנדרש בסעיף 9 לפקודה (להלן — רשיון עיסוק), ובהתאם לתנאי הרשיון.

רשיון
כניסה לנמל

2. בתחומי אזור נמל לא יעסוק אדם בעיסוק כל שהוא ולא יעשה כל מלאכה, אלא על פי רשיון עיסוק ובהתאם לתנאיו.

רשיון
עיסוק בנמל

3. (א) מנהל נמל רשאי לתת רשיון לפי תקנות אלה, לסרב לתתו, להתלותו או לבטלו, לכלול בו תנאים, לרבות תנאים המגבילים את רשות הכניסה או העיסוק של בעל הרשיון לחלק מסויים של אזור הנמל, ובכל עת לשנות את התנאים וכן להוסיף עליהם.
(ב) מי שקיבל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

מתן רשיון

4. השתמש מנהל הנמל בסמכותו לבטל רשיון או לשנות את תנאיו או להוסיף עליהם כאמור בתקנה 3, ידרוש בהודעה לבעל הרשיון להמציא את הרשיון ובעל הרשיון חייב למלא אחרי דרישה זו.

המצאת רשיון

5. (א) לא יימצא אדם בתחום אזור נמל, אלא על פי רשיון כאמור בתקנה 1 ובהתאם לתנאי הרשיון ולא אם הרשיון בידיו.

הימצאות
בהתאם לרשיון

(ב) בעל רשיון הנמצא בתחום אזור נמל, חייב להראותו לכל פקיד כמשמעותו בפקודה או לכל שומר, בכל עת שיידרש לכך.

6. רשיון כניסה או רשיון עיסוק יהיו לתקופה שמנהל הנמל יורה, ובלבד שתקופת תקפו של רשיון לא תעלה על שנה אחת.

תקופת הרשיון

7. אגרה בעד רשיון עיסוק או רשיון כניסה או בעד העתק מהם הן:

אגרת הרשיון

לרשיון הניתן —

(1) ליום אחד

אם הוא — חד-פעמי

אם הוא — רב-פעמי

(2) למעלה מיום אחד עד 30 יום

(3) למעלה מ-30 יום עד שנה אחת

לירות

0.100

0.200

0.500

3.000

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

8. מנהל הנמל רשאי להעביר לאחר בכתב את סמכויותיו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן, לחזור לבטל העברה כזאת, וכן להורות על אופן השימוש בסמכויות המועברות.
9. מנהל נמל רשאי לפטור, בדרך כלל או למקרה מיוחד, מהחובה למלא אחרי הוראות תקנות אלה הנוגעות לרשיון כניסה, כולן או מקצתן.
10. העובר על הוראה מהוראות תקנות אלה, דינו כדין העובר על סעיף 15 (1) (ז) לפקודה.
11. האמור בתקנות אלה אינו בא לפגוע בסמכויות רשות הנמלים או מנהל נמל לפי כל דין.
12. תקנות הנמלים (העסקת אנשים בתוך אזור מוגבל), 1937³, תקנות הנמלים (מתן רשיונות לאנשים), 1938⁴, וכן תקנת משנה (8) לתקנה 3 לתקנות הנמלים (מתן רשיונות לכלי שיט וסימונם)⁵ — בטלות.

העברת
סמכויות

פטור

עבירות

שמירת חוק

ביטול תקנות

תחילה

השם

13. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956).
14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (רשיונות כניסה לנמל), תשט"ז—1956".

ב' באלול תשט"ז (9 באוגוסט 1956)
(חם 755309)

³ ע"ר 1037, חוס' 2 מס' 711, עמ' 629.
⁴ ע"ר 1038, חוס' 2 מס' 820, עמ' 1140.
⁵ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2083; ק"ח 500, תשט"ו, עמ' 701; ק"ח 618, תשט"ו, עמ' 078.

חוק כלי היריה, תש"ט—1949

תקנות בדבר אגרות רשיון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21 לחוק כלי היריה, תש"ט—1949¹, ולאחר התייעצות עם שר האוצר, אני מתקין תקנות אלה:

1. בעד מתן רשיון מהסוגים המפורטים להלן, תשולם אגרה בשיעור המפורט לצדו של סוג הרשיון; האגרה תשולם על ידי המבקש לפני הוצאת הרשיון.

אגרות רשיון

שיעור האגרה
בליירות

סוג הרשיון

30	(1) לעשיית כלי יריה (סעיף 2 (א) לחוק)
	(2) לייבוא או לייצוא של כלי יריה (סעיף 2 (ג) לחוק) —
25	(א) אם ניתן הרשיון לעשיית עסק בכלי יריה בתוספת אחוז אחד למאה מערך כלי היריה העולה על 2500 הלירות הראשונות.
	(ב) במקרים אחרים —
	(1) לרובה אויר, לאקדח אויר, לרובה או אקדח בעלי קוטר זעיר (0,22 אינץ') — לכל כלי
2	(2) לכלי יריה אחרים, לרבות תחמושת לאותו כלי
4	בלבד — לכל כלי
2	(3) לתחמושת — לכל משלוח

¹ ס"ח 18, תש"ט, עמ' 143.

30

(3) לעשיית עסק בכלי יריה (סעיף 3 לחוק)

(4) לנשיאת כלי יריה (סעיף 4 לחוק) או להחזקת כלי יריה (סעיף 5 לחוק) — חוץ מרשיון כזה הניתן לעובד המדינה, לעובד אדמה או לרועה בשביל כלי יריה שהוא זקוק לו למילוי תפקידו או לעבודתו, לאדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של צבא-הגנה לישראל, לנציג דיפלומטי של מדינה זרה אשר שוגר לישראל, למטיילים להגנתם בטיולים, להורים שכולים לגבי כלי יריה של בניהם אשר נפלו במלחמת השחרור הנמצאים בידי ההורים כמו- כרת — לכל כלי —

2 (א) אקדח אויר ורובה אויר

2 (ב) אקדח או רובה בעל קוטר זעיר (0.22 אינץש)

3 (ג) רובה ציד

4 (ד) אקדח

2 (ה) כלי יריה אחרים

15 (5) לניהול מטווח קליעה (סעיף 7 לחוק)

(6) להחזקת כלי יריה על פי סעיף 9 או 10 לחוק — פרט לרשיון כאמור הניתן לעובדי אדמה או לרועים, או הניתן לגבי כלי יריה הנמסרים לממונה על כפר על ידי צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל — לכל כלי —

3 (א) לאקדח

(ב) לאקדח או רובה בעל קוטר זעיר (0.22 אינץש) או לרובה

1 אויר או לאקדח אויר

2 (ג) לרובה ציד

1 (ד) לכלי יריה אחר

2. תקנות כלי היריה (אגרות רשיון), תשי"ד—1954² — בטלות. ביטול

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות כלי היריה (אגרות רשיון), תשט"ז—1956". השם

י"ב באלול תשט"ז (19 באוגוסט 1956)

(חמ 78714)

ישראל בריהודה
שר הפנים

² ק"ת 473, תשי"ד, עמ' 1328.

פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935

צו בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 (4) לפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935 (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת הראשונה לפקודה תבוא תוספת ראשונה זו:

החלפת התוספת הראשונה

„תוספת ראשונה

לירות

100

1. בעד רשיון סוחר

30

2. בעד רשיון לקמעונאי לשתייה מחוץ למקום

3. בעד רשיון לקמעונאי לשתייה במקום —

(1) כשהמקום שבעדו ניתן רשיון משמש למכירת יין מהול

בסודה לשתייה בכוסות במקום וכמות היין בכוס אינה עולה

10

על שליש המשקה כולו

50

(2) בכל מקום אחר

4. בעד היתר שניתן על פי סעיף 19 לפקודה — לכל יום או

1

חלק ממנו

5. בעד היתר המאריך את שעות מכירת המשקאות המשכרים

1

על פי סעיף 21 (1) לפקודה — לכל יום או חלק ממנו

6. היו הרשיון או ההיתר כאמור בסעיפים 1—5 מוגבלים למכירת

יינות קלים ובירה — תשולם בעדם מחצית האגרות שנקבעו

להם בתוספת זו.

2. צו מכירת משקאות משכרים (מסים), 1943³ — בטל.

ביטול

3. לצו זה ייקרא „צו מכירת משקאות משכרים (אגרות), תשט"ז—1956“.

השם

י"ב באלול תשט"ז (19 באוגוסט 1956)

ישראל בריהודה

(חם 72825)

שר הפנים

¹ ע"ר 1035, חוס' 1 מס' 406, עמ' 33.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1043, חוס' 2 מס' 1288, עמ' 648.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו המכונן את המועצה המקומית מגאר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953, אחרי פרט (טו) ייוסף פרט זה: תיקון התוספת
"המועצה המקומית מגאר."

תאריך הקמתה: י"א בתשרי תשי"ז (16 בספטמבר 1956).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 15560 עד 15564, 15566 עד 15580, 15615, 15619 עד 15632 — בשלמותם;

15612 פרט לחלקה 5 ולחלק מחלקה 8 (דרך);

15614 פרט לחלקה 25¹;

15616 פרט לחלקות 1 עד 4;

15617 פרט לחלקות 1 עד 10.

השם

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 7), תשט"ז—1956".

ישראל בריהודה
שר הפנים

ר' באלול תשט"ז (13 באוגוסט 1956)
(חמ 8021)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 369, תשי"ג, עמ' 1174.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לגלבוץ בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה האזורית הגלבוץ חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה האזורית הגלבוץ;

"עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

"עוסק" — כל העוסק בעסק בתוך אזור שיפוטה של המועצה;

"מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 „שנה“ — שנת כספים.

הסלח מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ה־1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
 (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
 (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
 (ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים, האחד ב־1 באפריל השני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
 (ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־1 באפריל, אולם לפני ה־1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.
 (ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות
 ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —
 (1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה ;
 (2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.
 (ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבאזור שיפוטו של המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה —
 (1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;
 (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדיון.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1956/57, ושיעור זה ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגלבוש (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956“.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
500	מחצבה	100	בית דפוס
קבלני בנין — כשהיקף העבודה לשנה הוא בלירות —		150	בית כיבוש
100	עד 25,000	150	מכון לורעים
200	למעלה מ'25,000 עד 50,000	600	חברת חשמל
300	למעלה מ'50,000 עד 75,000	400	חברה להובלת משאות
500	למעלה מ'75,000 עד 100,000	400	חברה להובלת נוסעים
750	למעלה מ'100,000	350	מחלבה
		50	מפעל רפיה

טוביה בן-דוד

ראש המועצה האזורית הגלבע

נתאשר.

ט' באולול תשט"ז (16 באוגוסט 1956)
(חמ 81692)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לגליל התחתון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה האזורית הגליל התחתון חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לגליל התחתון (מס עסקים מקומי), תשי"א—1951³ (להלן — חוק העזר העיקרי), בפריט 8, במקום "60" יבוא "120".
2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).
3. הוראות סעיף 3 של חוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס בשנת 1956/57 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1956/57 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגליל התחתון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשט"ז" —

השם

משה אלופי

נתאשר.

ראש המועצה האזורית הגליל התחתון

ט' באולול תשט"ז (16 באוגוסט 1956)
(חמ 81671)

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 167, תשי"א, עמ' 875; ק"ת 327, תשי"ג, עמ' 496.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר להדר-רמתיים בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית הדר-רמתיים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„אוטובוס“ — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה (שירותי הולכה), תשי״ד—1954³;

„מונית“ — רכב ציבורי שאינו אוטובוס;

„מפקד המשטרה“ — מפקד המשטרה הממונה על מחוז המרכז, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה המקומית — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה“ — המועצה המקומית הדר-רמתיים;

„פקח“ — אדם שנחמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב“ — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, והנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 (1) לפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„רכב פרטי“ ו„רכב ציבורי“ — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרור“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי״ג—1953⁴.

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

סמכות להסדיר חניית רכב

3. (א) ראש המועצה רשאי, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

מקום חניה סוסר

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

¹ ע״ר 1041, תוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 110.

² חוקי א״י, כרך ב׳, פרק קכ״ח, עמ׳ 1271.

³ ק״ח 403, תשי״ד, עמ׳ 1032.

⁴ ק״ח 350, תשי״ג, עמ׳ 042.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

מקום חניה
פרטי

4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לאחר לנהל מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להפסיק את תקפו לתקופה מסוימת, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדגום משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן, בהתאם להודעה בדבר קביעת סוגי תמרורים, צורתם ופירושים⁵ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת. (ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה ;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבית אחת.

רכב שנתקלף

6. לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד ברחוב רכב שנתקלף קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ולא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מונית

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להפסיק את תקפו לתקופה מסוימת, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפוג תקפו ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

⁵ י"פ 61, תש"י, עמ' 505.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר ה־30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או חנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס ברחוב, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים והמסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה. חסרורים

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים. ריתוק רכב
למקום חניה

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב, במקום חניה מוסדר, אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעור שנקבע לאותו מקום חניה לפי סעיף קטן (ב). אגרת הסדר

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מזמן החניה שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם, אלא לאחר, ששילם אגרה נוספת בעד יתרת זמן החניה.

(ג) ראש המועצה רשאי, בהסכמת המפקח על התעבורה, לקבוע שיעורי אגרה שונים למקומות חניה מוסדרים שונים לפי שעות חניה, פרקי זמן וסוגי רכב.

(ד) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (ג) יצוינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר או על גבי המכשירים המיכניים.

(ה) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידיו תמורת תו או תווים או באופן אחר שייקבע על ידי ראש המועצה.

(ו) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצוינו על גבי המכשירים.

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.
13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להדרכתיים (העמדת רכב וחנייתו), תשט”ז—1956”.
השם

נתאשר.
כ”ו באב תשט”ז (3 באוגוסט 1956) ממלא מקום ראש המועצה המקומית הדר-רמתיים
(חמ 821309)

אני מסכים.
ישראל בריהודה
משה כרמל
שר הפנים
שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945.

חוק עזר לנחל שורק בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה האזורית נחל שורק חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לנחל שורק (מס עסקים מקומי), תשי”א—1951³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
500	סוכנות דלק	300	שירות אוטובוסים
30	צרכניה	300	אספקת חשמל
30	קיוסק	250	אספקת מים
	תעשיית בלוקים המעסיקה עובדים —		מפעל לשימורי ירקות המעסיק עובדים —
150	עד 5	100	עד 3
250	למעלה מ-5	250	למעלה מ-3
			מפעל למטאטאים ומברשות המעסיק עובדים —
		100	עד 3
		250	למעלה מ-3

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

² ע”ר 1945, תוס’ 1 מס’ 1436, עמ’ 115.

³ ק”ת 142, תשי”א, עמ’ 507; ק”ת 561, תשט”ו, עמ’ 177.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1956/57, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1956/57 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנחל שורק (מס עסקים מקומי) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956".

יצחק גרוס

ראש המועצה האזורית נחל שורק

נתאשר.

ט' באלול תשט"ז (16 באוגוסט 1956)

(חם 81110)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראש העין בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראש העין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית ראש העין;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה.

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה או אישור תעודה או קיום תעודה ישלם למועצה אגרה בסך לירה אחת. אולם ראש המועצה רשאי ליתן תעודה, לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום, או בתשלום מופחת כשהמבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך, בריאות או דת, שמטרתו אינה הפקת רווחים.

3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראש העין (אגרת תעודת אישור), תשט"ז—1956".

משה זכריה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית ראש העין

ה' באלול תשט"ז (12 באוגוסט 1956)

(חם 85484)

ישראל בריהודה

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).